

1973 மார்ச் 29] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

crores and the same they are going to abolish from the 1st April 1973. Why not this Government follow that example? That is the next question I want to ask.

Regarding D.A. that has been given to the Government servants, I want to say this. They have been given D.A. to the extent of Rs. 10 per head. Why not the Government give the amount in terms of money rather than crediting it to G.P.F. account.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 12 கோடி என்று சொன்னார்கள், 12 கோடி அல்ல, 2½ கோடி.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I stand corrected, Sir, Another point which I want to say is this. I hope that it will receive sympathetic consideration of the Government. Sir, building grant has not been given to the Kamaraj College at Tuticorin from 1971-72. Their request has not been granted. For 1973-74, Rs. 54 lakhs have been allotted and a sum of Rs. 10 lakhs has been allotted for Government Colleges and a sum of Rs. 5 lakhs has been allotted for Private Colleges. For such a long time, the Government has not paid the grant to that College. I am sure the Government will look into all these things.

The next point I would like to refer is about the delay in the matter of execution of important works. There has been inordinate delay in the execution of schemes relating to irrigation. There has been considerable delay in the construction of irrigation projects and channelisation. The target dates have not been kept even. There is slow progress in the execution of work.

For example, take Veeranam Project. At one stage, it was said that it would be executed within the target date. I am sure that such inordinate delays would be avoided in future. With these words, I resume my seat.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடுபற்றி காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்களும், மற்றைய கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை நீண்ட நேரம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 29]

குறிப்பாகப் பல்வேறு மானியங்களைப்பற்றி விவாதித்து நிதி ஒதுக்கீடு பற்றிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்திலே, பொது விவாதத்திலேயும் மானியக் கோரிக்கைகளிலேயும் எடுத்துச் சொல்ல விட்டுப்போன பல்வேறு பிரச்சினைகளை இந்த நாளிலே எடுத்துச் சொல்லப் பயன்படுத்திக்கொள்வது முறையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் பல விஷயங்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நான் அவை எல்லாவற்றிற்கும் தனித் தனியாக இப்பொழுது பதில் சொல்வது என்பது இயலாத காரியம். ஆனாலும் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தங்களுடைய தொகுதியைப் பற்றியும் தங்களுடைய தொகுதியிலே நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய காரியங்களைப்பற்றியும் பொதுப்பணித் துறையிலேயும், வேறு பல துறைகளிலேயும், மருத்துவத் துறையிலேயும், கல்வித் துறையிலேயும், வேளாண்மைத் துறையிலேயும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய காரியங்களை விளக்கமாக இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகள் நிச்சயமாகக் குறிப்புப் புத்தகத்திலே இடம் பெற்றிருக்கும் என்ற அளவிலே அதிகாரிகள் வாயிலாக அவை கவனிக்கப்பெற்று ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்ற உறுதியை மாத்திரம் இந்த மன்றத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக நம்முடைய மன்றத்தினுடைய விவாதங்கள் சில நாட்கள் சுவையாகவும், சில நாட்கள் மிகச் சூடாகவும் ஆகிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையைக் காண்கிறோம். நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், என்னையும் சேர்த்துத்தான், இங்கு உரக்கப் பேசினாலும், மெதுவாகப் பேசினாலும்—50 லட்சம் என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டால், பத்திரிகையிலே 50 லட்சம் என்ன ஆயிற்று என்று தான் வரும், 50 லட்சம் என்ன ஆயிற்று என்று உரக்கக் கேட்டாலும் பத்திரிகையிலே 50 லட்சம் என்ன ஆயிற்று என்றுதான் வரும். அதற்குச் சிறப்பாகப் பெரிய எழுத்துக்களைப் போட்டு யாரும் வெளியிடப் போவதில்லை. ஆனால் பொதுக் கூட்டங்களிலே வேகத்தை உணர்ச்சி முழக்கங்களை வைத்துக் கொள்வது நல்லது. சில நேரங்களிலே ஒருவருக்கொருவர் தனிப்பட்ட முறையிலே தாக்குவதைப் பார்க்கும்பொழுது உள்ளபடியே நான் வேதனைப்படுகிறேன். எந்தக் கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து வந்தாலும், ஆளுங் கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து வந்தாலும், எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து வந்தாலும், தோழமைக் கட்சிகள் தரப்பிலிருந்து எதிர்க்கட்சிக்கு வந்தாலும், எந்தக் கட்சித்தரப்பிலிருந்து வந்தாலும் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு

1973 மார்ச் 29] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வருக்கொருவர் தாக்கிக் கொள்வது, கேலி செய்வது, நாம் நிதியை ஒதுக்குகின்ற இந்த நேரத்திலே, அவைகளையும் ஒதுக்கிவிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். நிதியை ஒதுக்கி அரசுக்குத் தருகிறீர்கள், அவைகளை ஒதுக்கி அரசுக்குத் தராமல் அவைக்கு வெளியே எறிந்துவிடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். எந்தத் தரப்பிலே இருக்கின்றவர்களானாலும், என்னையும் உள்ளிட்டே சொல்கிறேன், ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் மதி அவர்கள் சொன்னார்கள். மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் சொன்ன விஷயத்தைப்பற்றிக் கூறியிருக்கலாம், மாஜிப் பேராசிரியர் என்று கூறுவதால் மனமகிழ்ச்சி ஏற்படப் போவதில்லை. ஆசிரியர்கள் மாஜியாக ஆவதில்லை: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் டாக்டர் தொழிலை விட்டுவிட்டு முழுக்க முழுக்க அரசியல் வேலை, கட்சி வேலை செய்தால்கூட அவர்கள் டாக்டர் ஹாண்டே தான். வழக்கறிஞர்களும் அப்படித்தான். என் பெயரைச் சொல்லக்கூடாதா என்று ஆம்மையார் அவர்கள் கேட்பார்கள், அவர்கள் பெயரையே வைத்துக்கொள்ளலாம், வழக்கறிஞர் தொழிலை விட்டு முழுக்க முழுக்க அரசியலுக்கு வந்தாலும் வழக்கறிஞர்தான், பி.ஏ., பி.எல்., எம்.ஏ., பி.எல். படித்தவர்கள் வழக்கறிஞர்கள் தான். ஆனால் மந்திரிகள் தான் பதவியைவிட்டுப் போனபிறகு மாஜிகளாக ஆகிவிடுகிறார்கள். மக்களாலும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களாலும் பேராசிரியர் என்று அழைக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள். நண்பர் மதி அவர்களாலும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் மாஜி பேராசிரியர் என்று அழைக்கப்பட்டதாலே

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ரொம்ப சாமர்த்தியமாக வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள். மாஜிப் பேராசிரியர் என்று சொன்னதே, எனக்குத் தெரியவில்லை, படித்துவிட்டு உறுப்பினர் வரவேண்டுமென்றதால். நிலக்கரி கேட்கக்கூடாதா என்று நான் மூன்று முறைகள் கேட்டபொழுது...அவர்கள்—பேராசிரியர்—என்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை, பேராசிரியர் இல்லாதவர்களையெல்லாம் பேராசிரியர் என்று ஒத்துக்கொள்ளும்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை ஒத்துக்கொள்வதிலே எந்தவிதப் பாதகமும் இல்லை—அவர்கள் தெரியாதா, புரியாதா என்று சொன்னது எனக்குக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 29]

கொஞ்சம் விரசமாக இருந்தது. என்னை மட்டும் முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்வது, முன்னாலே அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதற்கு உதவி புரிவதாக இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் உட்படத்தான் சொல்கிறேன். மந்திரிகள் பதவிகளைவிட்டுப் போனபின் மாஜி மந்திரிகள் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் டாக்டர்கள், வழக்கறிஞர்கள் மாஜியாகி விடுவதில்லை. மன உணர்வுகளை மற்றவர்களைப் புண்படுத்திவிடுகின்ற முறையிலே பரிமாறிக்கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது, நகைச்சுவைக்குப் பரிமாறிக்கொள்ளலாம். தனிப்பட்ட முறையில் ஒருவருக்கொருவர் தாக்கிக்கொள்வது நல்லது அல்ல. விட்டு விடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

பிற்பட்டோர்பற்றி இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இந்த அரசு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்பட்டோருடைய நலனுக்கும் எடுத்துக்கொண்ட சீரிய முயற்சிகளை யெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். இதிலே அ.தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்த திரு. வேலப்பன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே பெரியாருடைய கொள்கையும், அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையும் பிற்பட்ட மக்களுக்கு இவ்விதச் சலுகைகள் செய்வது என்பதல்ல, பொருளாதார ரீதியிலே முன்னேறிய சமுதாயம் பின்தங்கிய சமுதாயம் என்று பிரித்து வைத்துக்கொண்டு பொருளாதார ரீதியிலே பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு இவ்விதச் சலுகைகள் வழங்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

இது பெரியாருடைய கொள்கையாக இருந்ததில்லை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையாக இருந்ததில்லை. மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்காக உழைக்கிற வேறு கட்சிகளுடைய தலைவர்களுடைய கொள்கையாக இருந்ததாக அறியவில்லை. ஆகவே, இந்தக் கருத்தை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது.

பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திலே உருது பேசுகிற முஸ்லீம்களை இணைப்பதைப் பற்றி முஸ்லீம் லீக் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்கள். நண்பர் கோவைச் செழியன் அவர்கள் கொங்கு வேளாள சமூகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். 30 ஆண்டு காலமாக முஸ்லீம் மக்கள் கேட்டு இப்போது நிறைவேறியிருக்கிறது. எந்த ஒரு கோரிக்கையும் கனிந்து, பழுத்த பிறகு நிறைவேறும் என்பதற்கு உருது முஸ்லீம்கள் நேற்றையதினம் சேர்க்கப்பட்டது ஒரு உதாரண

1973 மார்ச் 29] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாக இருக்கும். இன்னும் கொஞ்சம் காலம் பொறுத்துக் கொண்டு, அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் அரசு பரிசீலிப்பதற்கேற்ற நிலைக்கு அவர்கள் எங்களை ஆளாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

செழியன் ஒன்று சொன்னார்கள். சன்ஸ் ஆஃப் தி சாயில் என்ற ஒரு பெரிய பிரச்சினையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை விளக்க மாகப் பேசுவதற்கு நேரமில்லை. பிரதமர் அவர்கள் கூட ஒப்புக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் முழுமையாக ஒப்புக் கொண்டதாக நான் அறியவில்லை. சன்ஸ் ஆஃப் தி சாயில் என்பதற்கு கடைநிலை ஊழியர்களாக இருப்பவர்கள் அந்தந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பார்களேயல்லாமல் அதற்கு மேலே உள்ள பதவிகளுக்கு வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வரக்கூடாது என்ற கருத்தை இன்றுள்ள இந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்கு விரோதமாக யாரும் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதவில்லை. அப்படி வேறு மாநில முதலமைச்சர்கள் சொல்லியிருப்பார்களானால் அந்தக் கருத்து நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் உத்தர வராதது. அந்தக் கருத்து நமக்கு உடன்பாடு அல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் சுப்பு பேசுகிற நேரத்தில் 10 ரூபாய் டியர்னஸ் அலவன்சை பிராவிடண்டு பண்டில் சேர்த்தது தவறு என்று சொன்னார்கள். ரூபாய் 300, 200 சம்பாதிக்கக் கூடியவர்கள் இந்த 10 ரூபாயை மீத்து வைக்கவேண்டுமென்று எண்ணுவார்கள். இந்த 10 ரூபாய் தந்து அவர்கள் மீத்து வைக்காமல் இருப்பதைத் தவிர்த்து நாமே மீத்து வைத்து ஒரு ஆண்டு காலம் மீத்து வையுங்கள் என்று சொல்கிறோம். தர வேண்டுமென்ற அனுதாப உணர்வும் அதே நேரத்தில் நம் நிதி நிலைமை நெருக்கடியை உத்தேசித்தும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். எம்.எல்.ஏ-க்குத் தரப்படுகிற படிமிகக் குறைவு, இது வேறு மாநிலங்களில் அதிகமாக இருக்கிறது என்று இன்றைக்கும் குறிப்பிட்டார்கள். நேற்றையதினம் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐந்து ரூபாய் உயர்வு என்று வெளியில் சொல்லக் கேவலமாக இருக்கிறது. ஐந்து ரூபாய் உயர்வா என்று மற்றவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் இந்தப் படி உயர்வினுடைய சரித்திரத்தைப் பார்த்தேன். ஒரு காலத்தில் 12½ ரூபாயாக இருந்து 2½ ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டு 15 ரூபாயானது. அப்போது அவர்களைப் பார்த்து 2½ ரூபாய் தானா என்று யாரும் கேட்கவில்லை. நாம் 5 ரூபாய் தரும்போது, 5 ரூபாய்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 29]

தானா என்று கேவலமாகச் சொல்வது, அதெல்லாம் எங்கள் ஜாதகம். இரண்டரை ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கும்போது சொல்லவில்லை. ஐந்து ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கும்போது, கொடுக்கிற நேரத்தில் கேவலம் என்று பேசுவதாகச் சொன்னார்கள். பதினைந்து ரூபாய் 20 ரூபாயாகி 25 ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு நாம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டுமேயல்லாமல் இந்த அளவிற்காவது செய்ய முடிந்ததே என்று மகிழ்ச்சியடைய வேண்டுமேயல்லாமல் இதைக் கண்டிக்கத் தேவையில்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்வேன்.

ஐ.ஏ.எஸ். சில பேருக்குக் கிடைக்காத காரணத்தினால் அரசாங்க அதிகாரிகள் யாரோ தாக்கிப் பேசிக் கொண்டிருப்பதாக நண்பர் சுப்பு சொன்னார்கள். நாம் ஐ.ஏ.எஸ். கிடைப்பதில் அக்கறை செலுத்துவதில்லை. ஐ.ஏ.எஸ்:-ஐ யார் யாருக்குக் கொடுங்கள் என்று சொல்கிற இடத்திலே நாங்கள் இல்லை. படித்தவர்கள், அதற்கான தகுதி பெற்றவர்கள் வருகிறார்கள். ஊன்றி கவனிப்பதெல்லாம் இந்த ஐ.ஏ.எஸ்.-இல் எத்தனை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். எத்தனை பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை மிக அதிகமான உன்னிப்போடு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதை விடுத்து எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனிப்பது இல்லை. அரசாங்க அதிகாரிகள் அரசியல் பேசுகிறார்கள் என்றால், அதுவும் ஐ.ஏ.எஸ். கிடைக்கவில்லை யென்று பேசுகிறார்கள் என்றால், ஐ.ஏ.எஸ். கிடைத்ததற்காக அரசியல் பேசினாலும் சரி, ஐ.ஏ.எஸ். கிடைக்காததற்காக அரசியல் பேசினாலும் சரி, அவர்கள் எல்லாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள், விசாரணைக் குழு எதற்காக என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். விசாரணைக் குழுவை நாங்கள் மறுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். வெளியேயும் சொன்னார்கள். இந்த அவையிலும் சொன்னார்கள். இதைக் கருப்பு மசோதா ரௌலட் சட்டம் என்றுச் சொன்னார்கள். இதனால், மக்களுக்குக் குழப்பம் வந்துவிடக்கூடாது. அவர் ரௌலட் சட்டத்தைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். விவரம் தெரியாமல் இருக்கலாம். இந்தக் குழுவை நியமிக்கிற நேரத்தில், இதற்காக சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில், இதுதான் ரௌலட் சட்டம் என்று மக்கள் தவறான கருத்தைக் கொள்ளக்கூடாது. நான் ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். இந்தச் சட்டம் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்பட்ட நேரத்தில் வெளியேறினார்கள். வாக் அவுட் செய்தார்கள். ஆளும்

1973 மார்ச் 29] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காங்கிரஸ் கட்சியால் ராஜஸ்தானிலும், மராட்டியத்திலும் இதே போன்ற சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் மாறுதல் என்னவென்று பார்த்தால் வேண்டுமென்றே அவதூறு என்று குற்றம் சாட்டினால் அப்படி குற்றம் சாட்டியவர் களுக்கு முன்று ஆண்டு காலம் தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று நாம் இங்கே சுட்டிக் காட்டி இருப்பதைப் போலவே மராட்டியத்திலும், ராஜஸ்தானிலும் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள்.

ஒரு பெரிய வேறுபாடு என்னவென்றால் நம்முடைய மாநிலத் தினுடைய சட்டத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது அந்தக் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு அவர்கள் குற்றவாளிகளாக ஆகிவிட்டால் அவர்களுக்கு 7 ஆண்டுகாலம் தண்டனை விதிக்கப்படும். அவர்களுக்கு 7 ஆண்டு காலம் தண்டனை விதிக்கலாம் என்று சட்டம் நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். ஆனால் ராஜஸ்தானிலும், மராட்டியத்திலும் நிலைமை என்னவென்றால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது இன்னின்ன குற்றம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டால் அது சர்க்கார் மூலமாக கவர்னருக்கு அனுப்பப்பட்டு கவர்னர் சட்டசபைக்கு அனுப்பினால் அது சட்டசபையோடு முடிவடைகிறது. ஏழு வருஷம் என்பது அங்கே கிடையாது. அதுமாத்திரமல்ல, மராட்டியத்திலும், ராஜஸ்தானிலும் யார் யார் இந்தப் பொதுப் பணியிலே, பொது வாழ்க்கையிலே இருக்கிறவர்கள் வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால், முதலமைச்சரைத் தவிர மற்ற அமைச்சர்கள், மற்றவர்கள் வருகிறார்கள். ஆனால், இங்கே முதலமைச்சரைச் சேர்த்து நாம் விசாரிக்கலாம். முதலமைச்சர் மீது குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் 7 ஆண்டு கால தண்டனை உண்டு என்று இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் குறைத்துப் பேசுகிறோம். ஆனால், மராட்டியத் தினுடைய சட்டத்தையும், ராஜஸ்தானுடைய சட்டத்தையும் ஆளும் காங்கிரசாக இருக்கிற கட்சி அங்கே நிறைவேற்றி விட்டு இங்கே நம்முடைய மாநிலத்திலே மாத்திரம் இந்தச் சட்டம் வந்தால் இது கருப்பு மசோதா, இது ரௌலட் சட்டம், நாங்கள் வெளியேறு கிறோம். இதை ஆதரிக்க முடியாது என்று கூறுவது பொருத்தமாக இல்லை.

அம்மையார் என்ன சொல்ல விழைகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அது வேறு மாநிலம், இது வேறு மாநிலம் என்று சொல் வார்கள். நேற்றையதினம் நாங்கள் அகில இந்தியக் கட்சி, மத்தியப் பிரதேசத்திலும் போட்டியிடுவேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களைத் தனித்தனியாகப் பிரிப்பது அவசியமில்லை. அகில இந்திய

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 29]

கட்சியாக இருக்கிற அவர்கள் இந்த மாநிலத்திற்கொன்று, அந்த மாநிலத்திற்கொன்று என்று பேசக் கூடாது என்பதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறனேயல்லாமல் வேறு அல்ல.

தியாகி மானியத்தைப் பற்றியும் முதியோர் ஓய்வூதியத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். தியாகி மானியத்தைப் பொறுத்த அளவில் வேறு மாநிலங்களை விட தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 7,500 பேர் என்கிற அளவிற்கு நாம் வழங்கி வருகிறோம். இதிலே எந்த விதமான கட்சி மாறுபாடும் இல்லாமல், இன்னும் சொல்லப் போனால், சில பேர்களுக்கு, நற்சான்றுகள் இல்லாவிட்டாலும் கூட, சிறைச்சாலையில் இருந்தார்கள் என்று முன்னாள் அமைச்சர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் பெரிய தலைவர்கள், தியாகப் பட்டியலில் உள்ளவர்கள் சிபாரிசுக் கடிதங்களை வைத்து பலபேர்களுக்கு இந்த மானியங்கள் நேரடியாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1966-ம் ஆண்டு இந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டாலும் அந்த ஆண்டு 5 பேர் களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டது. அறிஞர் அண்ணா அவர்களாலும் அவர்களுக்குப் பிறகும் இதுவரை 7,500 பேர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது குறைவானதல்ல.

அது மாத்திரமல்ல. ஐம்பது ரூபாயை எழுபத்தைந்து ரூபாயாக நாம் ஆக்கியிருக்கிறோம். அவர்கள் இன்னும் காலகெடு தேவை என்று சொன்னார்கள். மூன்று தடவை காலகெடு கொடுத்தாகி விட்டது. இதற்கு மேல் தருவது இயலாத ஒன்றாக இருக்கிறது. முதியோர் ஓய்வூதியத்தைப் பொறுத்த வரையில் 95 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியது குறைவாகக்கூட இல்லை. ஆனால், 95 லட்ச ரூபாயில் 72 லட்சம் செலவாயிற்றென்றால் வருகிற மனுக்களின் அந்தத் தகுதியைப் பார்த்தால் சாதாரண முதியோராக இருந்தால் 65-க்கு மேற்பட்டு, அனாதையாக இருக்கவேண்டும். 65-க்கு மேற்பட்ட முதியோர் என்றால் கூன், குருடாக, தொழு நோய் உள்ள வியாதியஸ்தர்களாக இருக்கவேண்டும் என்ற தகுதிகள் 1962 இல் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில்தான் அவைகளை ஆராய் கிறோம்.

மின்சாரத்தைப் பற்றி வெகுவாகப் பேசப்பட்டது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். குந்தா திட்டத்திற்கு கனடாவி லிருந்து ஏன் இயந்திரம் வரவழைக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். நாம் வேறு நாடுகளிலிருந்து உதவி பெறவேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசு இந்த உதவியைப் பெறவேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டு களுக்கு முன்பு இந்த இயந்திரங்களை வாங்கத் தயாராக இருந்தும் கூட மத்திய அரசு சார்பில் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் கனடாவி

[1973 மார்ச் 29] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

லிருந்து வேண்டாம், அமெரிக்காவிலிருந்து வரவழைக்கலாம் என்ற அளவிற்கு யோசனைகள் செய்யப்பட்டு, பிறகு அது கைவிடப்பட்டு கனடாவிலிருந்து வரவழைக்கலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்தார்கள். மத்திய அரசு மூலமாக அந்த இயந்திரம் சீக்கிரத்தில் நமக்குக் கிடைக்குமென்று நம்புகிறோம். அதைப்போலவே 5-வது ஜெனரேட்டர் எண்ணூரில் நிறுவ ஹைதராபாத்திலும், திருச்சியிலும் உள்ள மத்திய அரசு நிறுவனங்களால் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. விரைவிலே கிடைத்துவிடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் தங்கமணி அவர்கள் திருமால்புரம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடந்த கொடுமையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுபற்றித் தகவல் இன்னும் வரவில்லை. அப்படி நடைபெற்றிருக்குமானால் உள்ளபடியே அது கண்டிக்கத்தக்கது, வருந்தத்தக்கது. அதிலே யார் ஈடுபட்டிருந்தாலும் தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். முழு விவரங்களையும் நிச்சயமாக அறிந்து ஏற்ற நடவடிக்கையை எடுப்பேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நகர்ப்புறச் சொத்துக்களுக்கு உச்ச வரம்பு பற்றி என்ன பதில் சொல்லுகிறீர்கள் என்று நண்பர் மதி அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் இந்த நகர்ப்புற சொத்து உச்ச வரம்பு பற்றி டில்லியில் பேசப்பட்ட நேரத்திலும், வேறு சில மாநில முதலமைச்சர்கள் “எங்கள் மாநிலத்தில் கொண்டு வந்து விட்டோம்” என்று சொன்ன நேரத்திலும், நான் அளித்த பதில்—“இது ஒரு கவர்ச்சிகரமான கோஷமாக இருக்கிறது; நடைமுறைப் படுத்துவதிலே பெரும் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன” என்று சொன்னேன். இப்போதும் சிக்கல்களைத்தான் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

நகர்ப்புறச் சொத்துக்கு உச்ச வரம்பு என்பது—ஒன்றான இந்தியா, ஒருமைப்பாடான இந்தியாவில் அகில இந்திய அளவிலே இலக்கணம் வகுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லாமல் அந்தந்த மாநிலங்கள் தனித் தனியாக இலக்கணங்களை வகுக்குமானால் மற்றொரு மாநிலத்திற்குப் போய் நாம் வகுத்த இலக்கணம் ஈடேற முடியாமல் செய்ய முடியும்.

உதாரணமாக, பல வீடுகளுக்கு, பல தொழில்களுக்குச் சொந்தக் காரராக இருப்பவரை உச்ச வரம்பின்கீழே கொண்டு வருவோமானால் அவர் அதையே அடுத்த மாநிலத்தில் அனுபவித்துக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 29]

கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பெற முடியும். ஆகவே, இதற்கு அகில இந்திய அளவில் இலக்கணம் வகுக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் நகர்ப்புற உச்ச வரம்பு பற்றிக் கவனிக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

இது நிறைவேற்றப்பட்ட மாநிலங்களிலும் வீடுகளுக்குத்தான் உச்ச வரம்பைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர, சினிமாத்தியேட்டர், தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றுக்கு உச்ச வரம்பைக் கொண்டு வர முடியாத சூழ்நிலையில், சிக்கலில் இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சட்டமாக்கி விட்டார்கள். நடைமுறைச் சங்கடங்களால் தாமதத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இதிலே அவசரப்பட்டுச் செய்ய எதுவும் இல்லை.

ஆனால், இந்தக் கொள்கை நமக்கு உடன்பாடான கொள்கை என்பதையும், இதை மறுப்பவர்கள் நாம் அல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்வேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் அகில இந்திய அளவிலே அடிப்படை இலக்கணம் வகுக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

வேலை வாய்ப்புகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்குப் பத்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க புதிய திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு மேல் 7½ கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் புதிய திட்டங்களுக்குக்காக மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டு வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏழைகளுக்கு இந்த அரசில் எதுவுமே செய்யவில்லை, பணக்காரர்களுக்குத்தான் இந்த அரசு எல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று இங்கே சிலபேர் எடுத்துப் பேசினார்கள். பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம் ஏழைகளுக்காகச் செய்யப்படுகிறதே தவிர, பணக்காரர்களுக்கு அல்ல.

35,000 பேருக்குக் கண்ணொளி வழங்கப்பட்டிருப்பது ஏழைகளுக்காகவே தவிர, பணக்காரர்களுக்கு அல்ல.

அரசு அலுவலர்கள் ஊதிய உயர்வு இந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் ஐந்து தடவை அகவிலைப்படி உயர்வு மாத்திரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்படவில்லை.

1973 மார்ச் 29] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நெடுஞ்சாலைத் துறையில் ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக சாதாரண மக்களைத் தொடக்கூடிய காரியம் எவ்வளவு செய்திருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நெடுஞ்சாலைத் துறையில் கேங் மஸ்தூர் என்று பணியாற்றக் கூடியவர்கள் 11,685 பேர். இவர்களில் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணி புரிந்துள்ள 6,700 நபர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இதற்காக அரசுக்கு ஆகும் கூடுதல் செலவு ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 17 லட்சமாகும்.

பொதுப்பணித் துறையில் ஒர்க் சார்ஜ்டு தொழிலாளர்கள் மொத்தம் 8,000 பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் 7,000 பேர் நிரந்தரமாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். பொதுப்பணித் துறையிலும், நெடுஞ்சாலைத் துறையிலும் தற்போது 13,700 பேர் நிரந்தரம் செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

ஆலயப் பணியாளர் 50,000 பேருக்கு ஊதிய விகிதங்கள் சீரமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 50,000 குடும்பங்கள் மகிழ்ச்சி யடைவார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

இன்னும் சில புதிய அறிவிப்புகளை இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் அறிவிப்பதன் மூலம் உறுப்பினர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சி தரும் என்று கருதுகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் தேதியிலிருந்து குறைந்த பட்ச ஓய்வூதியம் ரூ. 30லிருந்து ரூ. 40 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இத் தொகை குறைவாக இருக்கிறதென்று ஒரு குறைபாடு இருந்து வருகிறது. ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களின் இந்தக் கோரிக்கையை மனதில் கொண்டு 1973 ஏப்ரல் திங்களுக்கான ஓய்வூதியத்திலிருந்து குறைந்த பட்ச ஓய்வு ஊதியம் ரூ. 50 ஆக உயர்த்தப்படுகிறது. (ஆரவாரம்) ஆண்டு ஒன்றுக்கு இதனால் ரூ. 30 லட்சம் அதிகச் செலவாகும். 30,000 பேர்கள் இதனால் பயனடைவர். 30,000 பேர் இந்த அரசை வாழ்த்துவார்கள், இந்த மாமன்றத்தை வாழ்த்துவார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I have been persistently asking on the floor of the House for the increase of pension. On behalf of the pensioners, I thank the Hon. Chief Minister for that.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கடைசி நேரத்திலாவது நன்றிகளைப் பெறுகிறேன். மகிழ்ச்சி.

ஓய்வூதியத்தைப் பொறுத்து மேலும் ஒரு கோரிக்கையையும் அரசு ஏற்க முன் வந்துள்ளது. அதாவது, அரசு ஊழியர்களுக்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 29]

ரூ. 10 அகவிலைப்படி உயர்வு கொடுத்ததை ஒட்டி, ஓய்வு ஊதியம் பெறுவோருக்கும் ரூ. 5 அகவிலைப்படி உயர்வு கொடுக்கப்படும். அக்டோபர் 1973 வரை இத்தொகை அரசிடம் சேமித்து வைக்கப்பட்டு, மொத்தத் தொகையாகக் கொடுக்கப்படும். அதற்குப் பிறகு மாதாமாதம் கூடுதலாக ரூ. 5 கொடுக்கப்படும். குறைந்தபட்ச ஓய்வு ஊதியம் பெறுவோருக்குக் கிடைக்கும் ஓய்வு ஊதிய உயர்வில் அகவிலைப்படி உயர்வு உள்ளடங்கும்.

உதாரணமாக, 40 ரூபாய் பெறுபவர்கள் 45 ஆகி ஐந்து ரூபாய் அதிகமாகப் பெறுவார்கள். 43 ரூபாய் பெறுபவர்கள் 5 ரூபாய் அதிகமாகப் பெற்று பிறகு 2 ரூபாய் அதிகமாகப் பெறுவார்கள். 46 ரூபாய் பெறுபவர்கள் ஐந்து ரூபாய் அதிகமாக, ஆக 51 ரூபாய் பெறுவார்கள்.

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெடுஞ்சாலைத் துறையில் பல பேர் நிரந்தரப் பணியாளர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் நெடுஞ்சாலைத் துறையிலுள்ள கேங் மஸ்தூர்கள் வேலை செய்கிற நேரத்தில், வெயில் கொடுக்கிற நேரத்தில் தாரை எடுத்து ஊற்ற அவர்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தை நாம் காரில் செல்லும்போது பார்த்திருக்கிறோம். அவர்கள் காலில் சாக்குத் துணியைக் கட்டிக் கொண்டு வெயில் கொடுமையைப் பொறுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஓராண்டுக்குக் குறையாது தொடர்ந்து பணியாற்றி வரும் கேங் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் வரும் ஆண்டிலிருந்து கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம் மூலமாகக் காலணிகள் வழங்கப்படும். ஏறத்தாழ 10,000 தொழிலாளர்கள் இதனால் பயன் அடைவார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நல்ல அறிவிப்புகளோடு இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/73) பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.